

عنوان مقاله:

جایگاه تعهدات زیست محیطی در حقوق بین الملل سرمایه گذاری

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش حقوق عمومی، دوره 15، شماره 42 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 34

نویسنده:

سیداسر ضیایی - استادیار گروه حقوق بین الملل و عمومی دانشگاه قم

خلاصه مقاله:

روابط حقوق بین الملل سرمایه گذاری و حقوق بین الملل محیط زیست، یک رابطه تعارض در اهداف اما تلاقی در عمل است. هدف یکی مفعنت اقتصادی شخصی و هدف دیگری منافع بشری جمعی است، اما قلمرو اجرای هر دو حقوق مربوط به یک محیط است. این دو شاخه از حقوق بین الملل، خارج از نظام کلاسیک حقوق بین الملل که نظامی دولت محور است قابل تعریف است چرا که حقوق بین الملل سرمایه گذاری به روابط اقتصادی میان بازیگران دولتی و بازیگران غیردولتی می پردازد که خارج از اصل برابری حاکمیتها عمل می کند و دیگری به میراث مشترک بشریت و جامعه بین المللی در کل مربوط می شود که خارج از اصل رضایت دولت ها عمل می کند. در این مقاله تلاش شد با توجه خاص به آخرین قضیه مرتبط در دیوان بین المللی دادگستری یعنی قضیه کارخانه کاغذسازی آرژانتین علیه اروگوئه و همچنین بررسی سایر منابع مشترک این دو شاخه از حقوق بین الملل به تبیین تعارضات موجود در اجرای حقوق بین الملل سرمایه گذاری و حقوق بین الملل محیط زیست اشاره شود و در نهایت راهکارهایی برای آشتی میان این دو حقوق ارائه شود. ایجاد توازن میان این دو شاخه حقوق بین الملل موجب خواهد شد تا نه سرمایه گذاران ملی و خارجی که چرخ های اقتصادی بین المللی هستند بی سبب متضرر شوند و نه محیط زیست که محیط لازم برای زیست و سرمایه گذاری است، بی جهت صدمه ببیند.

کلمات کلیدی:

حقوق بین الملل سرمایه گذاری، حقوق بین الملل محیط زیست، داوری بین المللی سرمایه گذاری، شرط رفتار ملی، تجارت آلودگی، قضیه کارخانه کاغذسازی(آرژانتین علیه اروگوئه)

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/706628>

